

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncep meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Alzacija in avstrijska Primorska.

Nové državnozborné volitve v Velikonemčiji so dale priliko, da se je zopet veliko govorilo o Alzacija-Loréni. Radovedni so bili namreč, kako bo volila ta pokrajina, vsled sedanjih razmer mej Velikonemčijo in Francijo in po pomenu, ki se je dal omenjenim volitvam, je bila pozornost na volitve v Alzacija-Loreni ne samo z nemške strani posebno velika. Pokazalo se pa je, da volilci na tem zahodnem mejniku nemškega cesarstva neso hoteli izbrati zastopnikov v državni zbor, kakor je to zahtevala Bismarckova politika. Vsled tega pa je nastala velika nevolja na odločilnem mestu, in tudi drugod so sklepali in sodijo, kakor da bi ne bila Velikonemčija kljubu vsem naporom pridobila vsega prebivalstva onih pokrajin.

Bismarck je zaukazal takoj po volitvah strogo postopati v Alzaciji; te ostre ukaze je državni tajnik v Alzaciji že prvi dan po volitvah, torej 22. februarja razglasil. Ti ukazi imajo namen, zatreji

vsakatero gibanje v zmislu francoske politike in so obrnjeni proti pojedincem kakor proti raznovrstnim društvom. Gledali bodo odslej, kako se vedejo pevska, telovadska, gasilna in drugotera društva; gledali bodo, ali je mej društvu kak član, ki je bil že kaznovan zaradi političnih prestopkov, ali ki je sumen zaradi političnega mišljenja. Društvom preti nevarnost, kadar koli bi se zagrešila v najmanjšem. Pojedince zaženejo čez meje, kedar koli bi agitovali tudi samo na tihem v francoskem zmislu. S kratka, politično in društveno mišljenje bo odslej natanko tehtano in reševano.

Kdor bi menil, da nemški duh ni napredoval v Alzacija Loreni že doslej, bi se jako motil. Da neso volitve posrečile se, kakor je želel Moltke in Bismarck, to ni čudo, če pomislimo, da Velikonemčija nema v svoji oblasti teh pokrajin nad 16 let in da so z večine volilci tukaj taki, kakor jih je vzredilo francosko mišljenje pod francosko oblastjo. Ali tudi tako se je že mnogo prebivalstva spreobrnilo, in so tudi že mnogi starejši in stari možje, ki že gore za Velikonemčijo. Poslednja pa zmaga popolnem s sedanjim rodóm, ki se odgaja in šola po novem nemškem, prek in prek strogo uvedenem ustroji. Velikonemčija skrbi že pri začetku, da se nemško mišljenje ucepja in utrjuje v mladini, in ravno tako je ukrenila vse, da se vojaštvo odgojuje in naučuje v obliki nemškega mišljenja in za nemško politiko.

Nemčija je takoj osnovala vseučilišče po svojem ukroji, in od tod se razširja mej razumništvo in v občé navzdol nemško domoljubje. Kar je starega zaroda, je tu pa tam že omahljiv; ali mladino ima Nemčija z večine že na svoji strani. Nemška politika ve, kaj hoče, in zato doseže konečno tudi svoj cilj. V resnici se nenemško mišljenje v Alzaciji krči od leta do leta, in veliko prebivalstva je že sedaj pridobljenega za Nemčijo.

Vse to gibanje, postopanje in napredovanje sili avstrijskega domorodca na premišljevanje političnih razmer na mejah našega cesarstva, in sosebno se mu usiljuje vprašanje, kako napreduje pa avstrijski duh n. pr. na Primorskem.

Tu je znano, da se je italijansko prebivalstvo pomnožilo v 34 letih za petdeset odstotkov, v

tem ko je ostalo v isti dobi slovansko prebivalstvu pri istem številu duš, ali pa se je celo skrčilo, kakor je to dejanska resnica za Istro. To je bilo samo možno, ker se je podpirala politika, ki ni bila v interesu Avstrije.

Iz Alzacije izganjajo francosko misleče prebivalce; na Primorsko pa zahajajo najhujši italijanski agitatorji iz italijanskega kraljestva. V Alzaciji se podeljuje delo in se daje prednost za službe domačim, nemškim prebivalcem; na Primorskem jemljejo italijansko osnovana mestna starešinstva Italijane v službo na škodo domačinom. V Trstu stradajo ne samo slovanski delavci, ampak celo Italijani avstrijski podaniki, v tem, ko je 16000 Italijanov iz Italije v istem Trstu bolj ali manj pri dobrem kruhu in celo v mastnih službah.

V Alzaciji se društva razpuščajo, če se zdi vladi, da je v istih društvih kak nevaren agitator. Na Primorskem pa so celo na čelu italijanskih društev taki agitatorji, ki so zabranjevali, da bi se društva cesarju poklonila, ko je bil v Trstu!

Na Primorskem se puščajo društva na miru, če so tudi društveni pevci in corpore bolni ob času, ko bi imeli sodelovati z drugimi društvu ob navzočnosti cesarjevi!

Na Primorskem smejo biti očetje na odličnih javnih mestih, v tem ko se zagršujejo sinovi z veleizdajstvom ali z begunstvom od vojakov!

Na Primorskem se zakrivajo demonstracije, se dopuščajo društva pod raznimi imeni, čeravno je očitno, da s tem prikrivajo samo protiaustrijsko delovanje.

V Alzaciji se postopa proti sumnim osobam strogo; na Primorskem se prizanaša, ko so dejstva dokazana in odkrita.

Na Primorskem se ovajajo oni deli prebivalstva, ki gore za Avstrijo, v tem ko se protiaustrijski agitatorji puščajo na miru.

Pa kaj hočemo razlike nadalje naštevati! V Alzaciji pridobiva nemški duh širša tla od dne do dne; na Primorskem se avstrijski duh v isti meri slabi in manjša. Alzacija bo v teku jednega rodu popolnem pridobljena;

LISTEK.

Slovanska pesem.

Zložil Jos. Stritar.

Kaj doni, sladko se glási,
Vabi, teši me ljubó?
V zlatem mi otročjem časi
Mati pela je takó:
Zemljo naj Slovan obhodi,
Koderkoli pot ga vodi,
On po tebi hrepeni, —
Oj slovanska pesem ti!

Govorice, šege tuje
Često sila ga uči,
Ko žaluje, se raduje
V pesmi svoji govori,
Pesem uka mu in joka,
Zdaj junaka, zdaj otroka
Glas iz tebe mu doni, —
Oj slovanska pesem ti!

Ko za pravo, dom in slavo
V vojsko gre junaški roj,

Pesem, kakor na zabavo,
Vodi ga v krvavi boj,
Ko mu zasijala zmaga,
Ko je v prah podrli sovraga,
Glas mu tvoj Boga slavi, —
Oj slovanska pesem ti!

Kjer se zbirajo Slovani
In na tujem so doma,
Ko donijo glasi znani
Od srca jim do srca:
Dóni pesem, brate druží,
Domovini vsak naj služi,
Kogar tvoja moč budi, —
Oj slovanska pesem ti!

Letos maja meseca bode „Slovansko pevsko društvo na Dunaji“ slovesno praznovalo petindvajsetletnico svojo. Naprošen, je za to priliko naš slavni pesnik zložil pričujočo pesem, da se poje v sijajnem koncertu. Drugi naš rojak, slavnoznaní dr. Benj. Ipavec, jo je uglasbil in poklonil „Slovanskemu pevskemu društvu“.

Z Dunaja.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Tretje poglavje.

(Dalje)

„Nemogoče mi je“, pisal jej je oče, da bi te kje na potu našel, vendar te bode veselilo slišati, da te sami, jaz, Ludvika in otroka v Novem Yorku ne pozdravimo, ampak da je tudi tvoj brat na ladiji, ki so jo v Halifaxu naznanili in katera najpозneje jutri sem dospé.

Bil je mračen jesenski popoludan, ko je Mabel prišla v mesto. Potovala je v družbi nekaterih gosp. Vaughanovih prijateljev, katerih ponudbe, da jo hočejo na poti varovati, je bil oče prav rad vsprejel. Na nesrečo svojih nad o srčnem vsprejetju dospela je jeden dan poprej, nego so jo pričakovali. Ko bi bila manj živega in manj radostnega duha, potlačila bi jo bila treznost, ki je pri nje dohodu v očetovi hiši vladala, popolna tibost po prehodih in sobah in prisiljena obličnost, s katero jo je resni stari sluga vsprejel.

Sprva se je nekako skrbno ozirala, ali ni hiše zgrešila ter v napačno prišla, tembolj ker je ravno

v Avstriji bo v isti dobi Primorska prek in prek okužena s protiaustrijskim duhom, če pojde takó naprej.

Mi nesmo ovaduhi, ker t. j. proti našim načelom; ovadustvo prepuščamo drugim narodnostim! Mi se naslanjamo na dejstva, katera razglašajo bolj tujei, inostranci, nego mi. Tujstvo se čudi vladni politiki na Primorskem. Avstrija gre na Primorskem rakovo pot kljub stoletni zgodovini; Velikonemčija napreduje v Alzacija-Loreni, kljub temu, da je bila nemška zgodovina tu pretrgana v najhujših dobah čez 200 let. Avstrija, ki tako rada hodi po poti Velikonemčije na mnogotere strani, bi delovala pač sebi v prid, ko bi isto Velikonemčijo v pravem zmislu posnemala za politiko na Primorskem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. marca.

Velikonočne počitnice **državnega zbora** začele se bodo takoj prve dni aprila in bodo trajale do 21. aprila. Pred veliko nočjo bode državni zbor še rešil zakon o preskrbovanju vojaških vdov in sirot in zakon o delavskih bolniških blagajnah in še nekatere manjše stvari. Budgetna debata se pa začne po veliki noči.

Pri posvetovanju o pokritju kredita 52 milijonov v **ogerski** zbornici je odgovoril ministerski predsednik Tisza, da se bode dal mir ohraniti le, če bode država dobro za boj pripravljena. Avstro-Ogerska želi, da se ohrani mir. O alijancab, o katerih se sedaj govori, pa se on iz raznih političnih ozirnov ne more izreči. Vojska je sedaj popolnoma pripravljena za vse slučaje.

Vnanje države.

Kdor je čital napade raznih ruskih listov, mej njimi tudi oficijoznih, proti Nemčiji, bil je že lahko trdno preverjen, da **trocarske zveze** ni več. V tej misli so ga pa še morale utrjevati razne vesti nemških oficijozov o nemško avstrijsko-italijanskej zvezi. Kako so se Berolinski oficijozni laskali Italiji in se radovali, da je v Rimu ostalo še sedanje ministertvo na krmilu. Nakrat pa zopet Bismarckov organ iznenadi vse z vestjo, da vsi Katkova napadi proti Nemčiji trocarske zveze neso razbili, ampak jo še le utrdili in nek drug Berolinski list pa ve povedati, da se bode trocarska zveza še podaljšala, ko jej poteče določen rok. Da bi pa nikdo več ne dvojil o obstanku trocarske zveze, je še nazadnje ruski oficijalni „Pravitelstvenni Vjestnik“ zavrnil one liste, ki napadajo Nemčijo. Da so se stvari tako za Nemčijo ugodno zasukale, temu je morda tudi nekoliko pomagal poslednji napad na carja. Kakor se je poročalo, je baš Berolinska tajna policija nekoliko pripomogla, da se je napad prepeljal, in car sedaj morda iz hvaležnosti hoče ohraniti prijateljstvo z Nemčijo. Ob svojem času se je govorilo, da je trocarska zveza obrnena proti anarhistom in zategadelj morda žele na Nevi sedaj, da se še dalje ohrani prijateljstvo z Nemčijo in Avstrijo, ko so se preverili, da sovražniki socialnega reda še vedno ne mirujejo. Napad na carja bi torej vendar ne ostal brez vseh posledic na evropsko politiko.

Preiskava je pokazala, da so dijaki, katere so zaprli zaradi napada na **ruskega** carja, bili le orodje revolucionarskega odbora. Člani revolucionarskega odbora so je zapeljali, ker še neso dosti izkušeni. Ko bi ne bili hoteli izvesti odborovih ukazov, se jim je pretilo, da je bodo umorili. Zaprli so nekega pomorskega in dva topniška častnika, katere dolže, da so zarotnike učili, kako se delajo bombe. Prave

dolga okorna gospa v črni obleki na stopnicah bila izgnila in sicer tako hitro, kakor bi se hotela obiskovalcu odtegniti. Mabel ni poznala nobene take osebe v rodbini, in da bi umirila dvome, obrnila se je do sluge, vprašajoč: „Ali je to hiša gospoda Vaughana, mojega očeta?“

„Da, gospica, vašega očeta je,“ odvrnil je mož, „a pričakovali so vas še le jutri.“

Sedaj je iz sobane prišla zala hišina, ter se je novej gospodinjki ponudila, s čim bi jej postregla; isti trenotek je doli po stopnicah počasi in previdno prišla ona velika okorna gospa, ki se je bila čez držaj naslenila, da bi boljše slišala. Mabel se je ozrla kvišku ter čudeč se spoznala gospico Sabijo Vaughanovo, najzadnjo osebo na svetu, katero videti bila bi pričakovala. Vsa vesela, da je znano lice videla, skakljala jej je naproti, objela jo z navadno prisrčnostjo rekoč: „Teta Sabija, kako me veseli, da vas zopet vidim!“

Gospica Vaughanova odzdravljala je, če prav nekoliko okorno in očitno prisiljeno, kajti vajena ni bila toli prisrčno izraževati svojih čutov; z rokami pa je skušala poravnati rob za vratom, katerega jej je bila Mabel malo potlačila. Če prav pa je bilo nje obnašanje toli prisiljeno, kazala se je v nje obrazu

prouzočitelje napada bodo težko dobili, ker nekateri bivajo v inozemstvu, drugi so pa hitro jo pobegnili iz Rusije, ko so videli, da se napad ni posrečil.

Bolgarski vladni pristaši imeli so tabor v Plovdivu. Sklenili so osnovati odbor, kateri bode imel namen zasledovati in ovajati vladne nasprotnike. Vladni pristaši hočejo torej z ovadustvom ugnati opozicijo, ker je drugače ne morejo. — Gospo Papazoglu so izpustili iz zapore proti varščini 20.000 frankov.

Kako **Rusija** sodi o razmerah v **Bolgariji**, dobro kaže neka izjava ruskega poslanika v Bukureštu. Izjavil se je namreč pri nekej priliki: „Regenti sejejo veter, pa bodo želi vihar. S svojim postopanjem vzbujajo strašen srd in sovraštvo. Po stavljajo vešala, ki zahtevajo nova vešala. Danes streljajo druge, jutri bodo njih ustrelili, kar so tudi zaslužili.“

Angleški veleposlanik v Carigradu sir H. White se močno trudi, da bi razbil prijateljstvo mej **Rusijo in Turčijo**. Deloma se mu je to že posrečilo. Avdijenca, za katero je prosil Nelidov, se vedno odlaša. Rusija bi bila rada, da bi bila Turčija energično posegla v bolgarske zadeve. Tako željo je bil tudi izrekel vodja bolgarske opozicije, Cankov, proti velikemu vezirju. Turčija je pa naročila svojemu zastopniku v Peterburgu, da naj sporoči ruskej vladi, da se ne misli dosti mešati v bolgarske zadeve.

Da **Rusija** ne mara sklepati zveze s **Francijo**, temu je mnogo krivo postopanje francoskih socialistov. Ob obletnici umora carja Aleksandra II. so nihilisti, poljski emigrantje, socialisti in anarhisti v štirih krajih v Parizu imeli banket in proslavljali umor ruskega vladarja. Da to Rusiji ni po volji, si lahko mislimo. Republikanska vlada pa tega ne more lahko zabraniti. V Peterburgu bodo sedaj še bolj nezaupljivo gledali na Francijo. Naj francoska vlada še tako podpira rusko politiko, vendar bode težko pridobila si popolno zaupanje Rusije, tem manj ker bodo nemški državniki že gledali, da bodo republiko dovolj očrnili v Peterburgu.

Danes praznuje **nemški** cesar devetdesetletnico. Dopoludne bode vsprejel častitke članov suve rennih dvorov. Zvečer pri soiré ji bodo mu častitali veleposlaniki in poslaniki. Zastopnike tujih držav, kateri so nalašč k devetdesetletnici bili poslani v Berolin, vsprejel je cesar že večeraj.

Po poročilih, katere je dobila **italijanska** vlada iz Massavaha so Abisinci izpustili vse člane ekspedicije grofa Salimbena razen Savoirauxa. General Gené se nada, da bodo v kratkem tudi slednjega izpustili.

Angleška vlada bode še imela velike težave z Irsko, zlasti ker duhovščina simpatizuje z narodom. Nedavno je bil poklican katoliški duhovnik Keller v Youghalu za pričo k sodišču v Dublin, pa ni hotel priti. Sodišče ga je ukazalo s silo privedi. Ko so Kellerja peljali v Dublin, se je po vseh krajih, koder so ga peljali, zbiral narod, prihajale so korporacije in župani z občinskimi odborniki ter ga pozdravljali kakor junaka. V Dublinu ga je nagovoril nadškof Cooke. Poudarjal je, da ž njim simpatizuje vsa duhovščina in ves irski narod. On se bori proti krivični najmovini. Nobena vlada še ni mogla zmagati irske duhovščine in tudi se danja bode še obžalovala, da je na njo položila roko. Poleg tega ga je pozdravil še Dublinski lord mayor na čelu vseh mestnih odbornikov. Irski poslanci v parlamentu so zahtevali, da bi zbornica protestovala proti temu, da so zaprli duhovnika Kellerja, toda njih predlog je bil zavržen.

Dopisi.

Iz Gorice 20. marca. (Vreme. — Izredna sreča Slovincem. — Nov ukaz. —

vender neka zadovoljnost; to je lahko zapazila Mabel, privajena vsaki premembi, ki se je kedaj v obličji nje tete godila. Razburjenost nje čutnic, to je Mabel dobro vedela, izvirala je le iz njene radosti; zato jo je mlada deklica ljubko prijela za roko ter jo spremljala tja gori po stopnicah. Zala hišina stopala je pred njima ter je odprla duri v sobe, katere je bil gospod Vaughan svojej hčeri določil.

„Kje so pa vsi drugi? Kje pa je Henrik?“ vprašala je Mabel kaj živo, ko je bila teto v sobo spravila ter jo z nekoliko trudom pregovorila, da se je usedla.

„No, dete drago! pričakovali smo te še le jutri,“ odvrnila je gospica Vaughanova, „in Henrik je v družbi mladih ljudij se peljal gori po reki ter se bode le pozno vrnil.“

„Tu je tedaj? In počuti se dobro in veselo?“

„Da, da, a premenil se je toli, da sem ga bila komaj spoznala.“

„Oh, kako bi ga rada videla!“ vskliknila je Mabel; na to sta se pogovarjali o drugih členih svoje rodbine. A bilo ni nikogar doma in tudi nikdo ni imel priti, dokler se ne bi gospod Vaughan ob šestih k obedu vrnil. Mabel je z nekoliko težavo umirila svoje čute ter je sklenila ta čas porabiti,

Konjske dirke.) Začnimo z vremenom! Malokrat se je govorilo toli o njem, kakor v minulem tednu, da si se večina izobraženih zelo zdržuje o tem predmetu spregovoriti. V tem tednu so bili pa vsi siljeni ta predmet razpravljati in sicer ti bolj nego drugi. Če je kdo prišel v Čitalnico, ni našel nobenih novin, vzrok temu je bilo vreme; če je prišel kdo v krčmo, našel je ondi neznane in ne navadne prikazni, vzrok temu — zopet vreme; z jedno besedo: povsodi govor in razgovor o vremenu, povsodi se je usiljeval ta predmet sam ob sebi v razpravo. To pa ne le radi izredne vremenske prikazni v tem meseci, ampak tudi radi tega, ker ni bilo drugega predmeta in družih važnih novic, dva dni bili smo popolnoma od sveta odrezani. S Trstom pretrgana je bila telegrafska in poštna zveza, z Dunajem in Italijo tudi. V Vipavski dolini razsajala je burja in naredila zamete, da ni mogel ves teden nikdo tja niti nazaj. V Vidmu na Laškem bili so nekateri Goričani, ki so morali ves teden čakati rešenja, Komen na Krasu je še sedaj popolnoma izoliran, nikdo ne more vun niti noter. Pošta v Tolmin in naprej je izostala, prišla je iz Gorice do Solkana, potem se je morala vrniti. Vender pa ni bila telegrafska zveza na to stran pretrgana, isto tako ne ona po Vipavski dolini v Ljubljano. Zato pa so prihajali telegrami z Dunaja v Gorico in od todi odposlal jih je telegrafski urad na stotine v Trst z brzovlakom, potem ko se je promet na železnici mej Trstom in Gorico uredil. Sedaj imamo zopet vsestransko zvezo s celim svetom po telegrafu in železnici, le Komen je menda še zameten, od tam ni poročil. Inače inamo pa tudi od večeraj sem lepo vreme, tople dneve, sneg se tako hitro topi, da ga bodemo v par dnevih videli le od daleč. V obče palo je snega nad meter v tej dobi, toda topil se je sproti, radi tega ni bila snežna odeja hkratu nikdar čez pol metra visoka; drugače po Italiji. O tamošnjih razmerah poizveste pa že itak iz listov. O posebnih nesrečah ni bilo do sedaj ničesar čuti, nadejamo se, da izostanejo taka poročila tudi za naprej. Posestniki naši so pa celo veseli te zime, nadejajo se, da se po nji vrnejo dobre letine. Bog daj! skrajni čas bi bil že, kajti različne bolezni na trti in murbi prouzročile so mnogo siromaštva v ravnini, radi tega in radi visokih davkov propada kmetski stan na Goriškem silovito.

Tandem aliquando! — Vedno smo bili vajeni od naših žido-liberalcev le psovanj, zabavljanj, tepanja naših svetih pravic in načel z nogami. Ni še dolgo tega, ko je glasilo te stranke izjavilo, da si Italijani prepovedo j edenkrat za vselej demonštracije in provokacije slične oim, ki so se vršile pri pogrebu ranjcega Erjavca, ter pretilo, da bode gospoda s silo zabranila take maskarade, ko bi se ponovile. List, kateri po ukazu svojih mogočnih pokroviteljev mora gojiti sovraštvo do Slovencev in do vere, je bil potem nekoliko časa v zadregi, niti prvi niti drugi mu neso dali najmanjšega povoda o pritožbah. V minulem tednu vršilo se je tukaj nabiranje novincev; fantje od nekod — ne vemo od kod — prišli so menda v mesto z zastavo in — horrible dictu — s slovensko trobojnico. To je židkinji, ki ureduje list, živce tako razburilo, da je klicala vse urade na pomoč, naj vendar skrbe je-

da je premenila obleko, katera se je bila na potu zaprašila in okadila. Teto je bila pregovorila, da je ostala na mestu, da bi jo izpraševala o raznih stvarih, o katerih je bila še le malo izvedela.

Zakriti ni mogla svojega začudenja, da je gospico Vaughanovo našla na videz prav udomačeno v očetovi hiši, ko jej ta v zadnjem listu o tem ni nič omenil. Podoba je bila, da je bila gospica Sabija še le prejšnji dan došla v Novi Jork, ter celi popoldan svoj kovčeg izpraznovala; sprva jej odločene sobe ni vsprejela, ampak si drugo zbrala v najbolj odležni strani Vaughanove hiše. Ko je bila pred jednim letom umrla nje mati, stara gospa Vaughanova, gostovala je Sabija v rojstveni vasi; sedaj je bila na izrecno povabilo svojega brata prišla v Novi Jork, da bi zimo v njegovi rodbini prebila. Čutila se je zelo razžaljeno, slišavši, da Mabel o vsem tem ničesa ne vé, kajti menila je, da so bili to bratičini kot nekaj posebno imenitnega gotovo naznanili.

Uboga gospica je bila na tem svetu prebila že marsikatero zanemarjenje, vender jo je to močno bolelo.

(Dalje prih.)

denkrat za to, da so policija pomnoži ter da za- brani taka grozodejstva. Nečemo nikakor spuščati se s tem listom v kako polemiko, to bi bilo brez- uspešno. Pravijo, da se človek privadi vsemu; v tem slučaju godi se res tako, privadili smo se takemu zabavljanju že davno: čitamo ter se držimo načela „guarda e passa!“ Čas silnemu krah in strašni osveti pride že tako sam po sebi. Bolj nego vse to osupnilo nas je neko poročilo v označenem listu, ki mu je došlo iz Gradca, namenjeno nas Slovence in Slovane sploh neizmerno osrečiti. Neki gospod Reyer, po izpovedbi izključen iz vseh zavodov v nem- škem Gradcu, naznanja lastnoručno laškemu listu, da bode kmalu dovršil in izdelal skupno sklanjo vseh najstarejših slovanskih narečij. Neznani gospod dostavlja, da dela to kot pravi sin Italije, katero presrčno ljubi. Mislite si lahko, s kako nestrpnostjo pričakujemo Reyerjevega umotvora!

Kakor se poroča „Soči“ iz Rifemberga, prišel je tja ukaz, da se mora uvesti v 3. in 4. razredu tamošnje ljudske šole nemščina kot obligaten pred- met. Od kod, komu, in je-li tudi drugim došel tak ukaz, ni povedano.

Za velikonočne praznike bodo v Gorici zopet konjske dirke imeli. Odbor je že vabila in pro- grame razposlal, manjka še navadnega poziva tu- kajšnjega židovsko liberalnega glasila do bratov onkraj meje, naj se v obilem številu udeležijo te redke zabave, kjer si lahko javno v roko sezajo. Kdo bi iskal tudi za temi dirkami ukrepov visoke politike. Namen jim je namreč, Italijane onkraj meje sprijazniti z našimi razmerami ter odstraniti italijansko sovraštvo do Avstrije. Jim se-li to po- sreči??

Iz Ljutomora 19. marca. [Izv. dop.] 14, 15 in 16 t. m. se je tukaj vršilo običajno novačenje in skoro vsakega, ki je imel zdrave ude so uvrstili mej vojake oziroma vsaj v črno vojsko. — Zadnji dan 16. popoldne ob 1/25. uri se je pri g. Vaupotiči pričel ogenj — ne ve se še ali po neprevid- nosti ali po hudobni roki — ki bi bil upepelil vsa poslopja. Pa hitro na pogorišče došli tukajšnjim ognjegascem se je posrečilo ogenj lokalizovati in ome- jiti tako, da je zgorel samo del strehe nad hlevi s krmo vred. Pri tej priliki se je tudi prvokrat rabil vodovod — lani v Ljutomeru prirejen — v namen proti ognju in da ni bilo dovolj vode ravno iz vo- dovoda pri rokah, bi bil brž ko ne zgorel velik del prijaznega našega trga.

Kakor drugod, tudi tukaj sneži že več dnij neprenehoma in mesto, da bi uživali navadno zdaj že topli spomladanski čas in opravljali raznotera potrebna dela posebno po vinogradih, tičimo po sobah pri zakurjeni peči.

Domače stvari.

— (Shod volilcev I. razreda) bil je včeraj zvečer ob 7. uri. Predsedoval je župan gosp. Grasselli, kateri je po kratkem nagovoru predlagal, da se izstopivša odbornika gg. dr. Bleiweis vitez Trsteniški in Vaso Petričič, katera že 12 let z izredno marljivostjo delujeta v mestnem zboru, zo- pet postavita kandidata. Volilci vsprejmo oba kan- didata z vsklikom, slednja pa izjavita, da prevza- meta kandidaturu in da bodeta kakor doslej, tako tudi v bodoče z vsemi silami delovala mestu v ko- rist. Sproži se potem vprašanje, kako pokriti pri- manjkljaj v mestnem gospodarstvu in ko so v tej k stvari govorili gg. dr. Bleiweis vitez Trsteniški, Vaso Petričič in dr. Vošnjak, vsprejme se jednoglasno resolucija: 1. Primanjkljaj v mestnem gospodarstvu naj se ne pokriva z nakladami na ne- posredne davke; 2. tudi ne z nakladami na gos- taščino (zinskreuzer), temveč 3. z nakladami na pivo. — Ker se v Ljubljani povprek 14.000 heko- litrov piva na leto potochi, bi se z naklado kacin 2 glid na hektoliter za nekaj let lahko pokrival primanjkljaj. Ta naklada priporoča se tudi zaradi tega, ker bi zadevala vse kroge prebivalstva in ker bi tudi tujci kolikor toliko doprinali. G. župan Grasselli spregovori potem še nekoliko besed o troških, ki bodo mesto v kratkem zadeli, o zgradbi novega železnega „Mesarskega mostu“, o tržnih lopah, na kar se shod zaključil.

— (Osobna vest.) Novoimenovani c. kr. okrajni glavar za Štajersko baron Mac Nevin O' Kelly pride kot okrajni glavar v Ljutomer.

— (Stritarjeva dela) kupila je firma Ig. pl. Kleinmayer in Fed. Bamberg za 2000 glid. Vsa dela obsejajo nad 100 pol in se bodo izdajala v tedenskih zvezkih po 25 kr. Ker so Stritarjeva

dela že jako redka in jih pri knjigotržcih večinoma ni več na prodaj, bode gotovo občinstvo z veseljem po njih segalo.

— (O dopolnjevalni volitvi odbor- nikov v „Matico Slovensko.“) Da se glasovi ne cepijo po nepotrebnem, nasvetovali so — kakor pri drugih družbah — tudi pri „Matici“ nekateri družniki, kateri odborniki naj se volijo letos. Po §. 12. društvenih pravil smejo izstopivši biti zopet voljeni. Umrla sta v tem času odbornika Raič Bo- židar pa Erjavec Franjo, odpovedala sta se gos- pada Ivan Hribar pa Andrej Marušič zaradi obilnih lastnih opravil, drugi so po žrebu prišli na vrsto. Gledé na to, da ima „Matica“ odbornike iz- vedene v raznih strokah ter po raznih mestih, sve- tuje se po odsekovem dogovoru, naj se v prihodnjem XXII. rednem velikem zboru 13. aprila t. l. za odbornike „Matici Slovenski“ soglasno volijo ti-le gospodje: Flis Janez, semeniški spiri- tual; Kržič Anton, katehet v nunskih šolah; Le- vec Fran, profesor na realki; Robič Luka, de- želni poslanec in bivši davkarski nadzornik; dr. Po- žar Lovro in Šubic Ivan, gimnazijska učiteljja v Ljubljani; dr. Gregorčič Anton, bogoslovni pro- fesor in deželni poslanec v Gorici (na mesto čast. kan. And. Marušiča); Hubad Fran, profesor v Gradcu, Wiethaler Fran, gimnazijski ravnatelj v Kranju in Senekovič Andrej, gimnazijski ravnatelj v Novem Mestu. — Pravico voliti imajo udje vsi — ustanovniki in letniki, da le vsaj podpisje svoje ime na poseben list — ali njih več skupaj — ter se volilni listki pošljejo odboru „Slovenske Matice“ do 13. aprila pred zborovim sklepom.

— (Vabilo k javni skušnji,) katero pri- redi Glasbena Matica v Ljubljani z gojenci glasbene šole v petek dne 25. marca 1887 v redutni dvorani zvečer ob 6. uri. Spored: 1. W. A. Mozart: Over- tura iz opere „Titus“, za mali orkester in dva kla- virja (8ročno) na klavirju svirajo: J. Dolenc, Marija Moos, J. Lukman, K. Seunig. — 2. Fr. Abt: „Čuj glas zvonov!“ triglasni ženski zbor. — 3. R. Schu- mann: „Eccosaita“, op. 30, št. 4, za dva klavirja (8ročno) svirajo: J. Čelešnik, M. Prelesnik, P. Ra- zinger, A. Svetek. — 4. Beriot: „Scène de Ballet“, koncertna točka za gosli s klavirjem: J. Kos. — 5. Kücken: „Barkarola“, dvospjev, pojeta: J. Dolenc in L. Moos. — 6. M. Moszkowski: „Španjski plesi“, op. 12, št. 3, za dva klavirja (8ročno), svirajo: A. Milčinski, L. Razlag, A. Reichmann, J. Tomec. — 7. Iv. pl. Zajc: „Zrinski Frankopan“, poje moški zbor. — 8. E. Eberhart: „Večerna“ za godala na lok. — 9. Verdi: Arija iz opere „Traviata“, poje L. Daneševa. — 10. W. A. Mozart: X. koncert za dva klavirja z orkestrom, I. klavir svira: L. Moos, II. kl. A. Moos. — 11. Fr. Gerbič: „Ave Maria“, za sopran in mezzosopran z ženskimi zborom, s so- lom in ensemblom na goslih in s spremljevanjem na harmoniji in klavirju; samospeve pojeta: P. Götzl in T. Bučar; solo na goslih svira F. Kos. — 12. a) C. M. Weber: „Momento capricioso“, b) F. Chopin: „Polonaise“ v A duru op. 40, št. 1, svira na klavirju Oskar Dev. — 13. F. Gerbič: „Bučelar“ mešani zbor, poje 150 gojencev glasbene šole. — 14. F. Mendelssohn-Bartholdy: Koračnica iz orato- rija „Athalie“, za mali orkester in dva klavirja (8ročno), na klavirju svirajo: T. Bučar, L. Daneš, P. Götzl, Vik. Murnik. — 15. Haydn: „Cesarska pesen“. — Ustop je dovoljen samo povabljenim gostom, članom „Glasbene Matice“ in narodne Čitalnice. — Sedeži bodo rezervirani za stariše go- jencev in društvenike „Glasbene Matice“. — V po- kritje troškov te javne skušnje vsprejmo se hvaležno radovoljni doneski pri ustupu.

— (Glasbeno deklamovalsko aka- demijo) priredili so nam pripravniki in priprav- nice c. kr. učiteljišča pod vodstvom svojih učiteljev gg. A. Nedvėda in G. Moraveca preteklo sobo- toto. Lanska prva akademija, kakor tudi letošnja sta se tako dobro obnesli, da bode odslej ta aka- demija stalno na programu postnih predstav in da bode vsekdar privabila veliko občinstva. V soboto bila je vsa prostorna telovadnica polna odličnega občinstva, izmej dostojanstvenikov bili so prisotni deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, deželne sodnije predsednik Kočevar, župan Grasselli, mnogo profesorjev, učiteljev in veliko število dam in gospodov. Tudi slavni Ondříček bil je nekaj časa mej poslušalci. Pro- gram obsejal je samo 5 točk, a te so bile jako zanimive in redke. Prva točka bil je Mendelssohn- Bartholdy-jev nedvėreni oratorij „Christus“, v ka-

terem so m'ade pevke in pevci samospeve (gospo- dičina Suwa in gg. Rus, Piancki in Cvirn), kakor tudi zbere jako precizno peli in želi mnogo pri- znanja. Po dveh vrlo izvršenih ensemblah za gosli s spremljevanjem na klaviru pod vodstvom g. Mo- raveca, izvajal se je Abtov „Rothkäppchen“. To skladbo čuli smo že lani, a poslušali smo jo letos z istim veseljem. Vseh devetero sprevov, samospevi gospdč. Moosove, Schmiedtova, Schubertova in Suwa), deklamacija (g. Rischnerjeva) teksta, ki veže posamične speve, in spremljevanje na kla- viru izvajalo se je tako gladko in izborno, da je bila celokupna slika lepe bajke popolna. A. Dvořa- kova „Dva slovanska plesa“ svirali sta četeroročno g. Furlanova in Sittigova na splošno pohvalo. Zadnja točka bil je „Venec slovanskih narodnih pesnij“, katerega je g. Nedvėd za ta večer po- sebej priredil. Iz nekdanjega „Venca“ izpustil je več pesnij in nadomestil jih z novimi, mej ujimi z Ipačevco „Kje so moje rožice“, „Barčica“, „Adijo, le zdrava ostani“, pridržal pa jako lepe pesni „Mo- ravo“, „Varšovjanko“ in karakteristično „Jedna hora visoka“, „Stoji, stoji tam lipica“ itd. Novi „Venec“, ki končava s cesarsko himno, katero je vse občinstvo stojé poslušalo, imel je sijajen uspeh in kakor druge točke, žel navdušeno priznanje. G. Nedvėdu smo srčno hvaležni, za izredni ta užitek in le drago bi nam bilo, ko bi kak strokovnjak po zaslugi ocenil rečeno akademijo, posebno pa še g. Nedvėda izborno delovanje.

— (Občni zbor trgoveškega bolniš- nega in penzijskega društva) bil je pre- teklo nedeljo v mestni dvorani. Navzočnih nad 40 članov. Predsednik g. A. Dre o pozdravljač pri- sotne zahvaljuje se iskreno kranjski hranilnici za podporo in veletržcu E. Mayerju, ki je povodom trgoveškega plesa znatno vsoto pridobil društvenemu zakladu. Obžalovaje omenja umrlih članov V. Seuniga in J. Veča, kateri slednji je bil 39 let ud, ne da bi bil kdaj podporo zahteval. Gosp. Ledenic poroča v imenu pregledovalnega odseka in nasve- tuje, da se poslovanje ravnateljstva odobri in se mu izreče zahvala za uspešno delovanje. Vsprejeto. — V pregledovalni odsek se izvolijo gg.: Jos. Bene- dikt, Alfred Ledenic in Janez Plautz, kot namestnika Fr. Kollman in M. Rant. Pri po- samičnih nasvetih oglasi se g. Pavl Drahsler in nasvetuje z ozirom na društveno 50letnico v pri- hodnjem letu, naj se izvoli poseben odsek, ki bode pregledal in uredil pravila. Mnogo se je v pravilih že prenamerilo, tako glede podpore za blazne in hirajoče ude, a treba je še marsikaj dopolniti. Tako bi trebalo pretresati, kako se bode društvo ravnalo, ako se njega člani pokličejo v črno vojsko. Govorniku tudi nič kaj ni pogodu zadnja leta upe- ljani dualizem, ki naklanja preveč kapitala penzij- skemu, neprimerno malo pa bolnišnemu zakladu itd. Gosp. Drahsler misli, da si bode društvo ob 50let- nici stavilo najlepši spomenik, ako pravila vsem slu- čajem primerno prenameri. Ravnatelja namestnik g. Treun izraža glede premembe pravil svoje po- misleke, v obče pa se ne protivi g. Drahslerja predlogu, ki se tudi z veliko večino vsprejme. V nasvetovani odsek se izvolijo gg.: Klemenčič, Ledenic, Tekavčič, Benedikt, Röger in Nekrep in potem zborovanje sklene.

— (Tehniško društvo za Kranjsko.) Dnevni red društvenim zborom dne 23. marca in dne 6. aprila t. l. ob 1/28 uri zvečer v običajnih prostorih pri Maliči: Razgovor ob vprašanji, ali naj se za osušenje ljubljanskega barja poglubi Gruber- jev kanal, ali pa Ljubljana in ali naj se ob jed- nem kanalizovanju mesta in dozidanju nabrežij vrši pod gotovimi pogoji. C. kr. stavbeni svetnik g. Fr. Potočnik bode to pojasnoval in ob jednem pred- lagal dotične podolžne profile.

— (Slovensko delavsko pevsko dru- štvo „Slavec“) imelo je preteklo nedeljo 20. t. m. v gostilni pri „Lozarji“ svoj izredni občni zbor, ki je bil muogobrojno obiskan. Mej dnevnim redom bila je najvažnejša točka o nakupu in bla- goslovljenji društvene zastave, katero se ima vršiti dne 3. julija t. l. z banketom in ljudsko vese- lico na Koslerjevem vrtu, v spomin svetih blago- vestnikov Cirila in Metoda. Čisti dohodek bole pripadal polovico društvu „Slavec“, polovico pa društvu sv. Cirila in Metoda. Vabila se bodo tudi vsa domača in zunanja narodna društva. V to svrha volili so se v pomožni odbor naslednji gg.: J. Dimic, I. Grile, M. Jeločnik, A. Kavčič, I. Majer, J. Markič, V. Pregl, Jos. Widmar, K. Widmar in Fr. Žan.

— (Slavčev pevski večer) je v soboto 19. t. m. privabil mnogo gostov v „Virantovo“ gostilno, tako, da so bili vsi prostori napolnjeni; bilo je vse dobre volje mej živahnim popevanjem in na pivanjem „Josipom“. Posebno nam je omeniti gosp. Medena, kateri je ta večer s svojim milodonečim glasom v četverošpevu „Lastovki“ in s solo v osmošpevu „Da te ljubim“, obilo hvale in priznanja žel.

— („Podružnica sv. Cirila in Metoda v Postojini“) ima svoj redni letni zbor dne 25. marca t. l. ob 5. uri popoldne v čitalnični dvorani.

— (Zabavni večer) v Slovanski čitalnici v Trstu 13. t. m. se je dobro obnesel. Zbralo se je bilo okolu 40 gospodov in dam in zabava bila je jako živahna. Mej posamičnimi govori razveseljevali so nas čitalniški pevec s svojim petjem. Želeli bi bilo, da bi čitalnica napravila več takih zabavnih večerov, ki bi spravili mnogo življenja v naše društvo. Imajo pa tudi še drugo lepo in dobro posledico; pri teh večerih nauče se namreč naše dame, ki imajo to razvado, da se najraje pogovarjajo italijanski, govoriti slovenski! Torej le tako naprej!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 22. marca. Baklada 4000 dijakov, zastopnikov nemških vseučilišč pred cesarsko palačo, bila velikanska ovacija. Cesar priklanjaj se na vse strani. Cesarsko himno, ki se je potem pela, poslušal cesar stojé. Pred palačo državnega kancelarja tudi velikanska ovacija. Po gromovitih „hoch“-klicih odprl Bismarck okno in pozdravljaj. Pred poslopjem generalnega štaba bila jednaka ovacija Moltke-ju. Mej baklado poklical je cesar več dijakov k sebi in se jim zahvalil na ovaciji. Rekel je, da ga veseli duh današnjega dijaštva in da on veliko pričakuje od akademične mladine, kajti časi so resni.

Migiljaj uradništva. V velikem delu sedečev životarenje je največkrat vzrok bolestim v želodci, na jetrih, zlatej žili, sasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah [po deželni zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (19—2)

Poslano.

Prijatelje dobrega piva

opozarja na zares izvrstno Japel-novo pivo v gostilni „pri Lapi“ v Židovskih ulicah (172—3) mnogo gostov.

Zahvala.

Slavni odbor „Matice Slovenske“ v Ljubljani podaril je našemu bralnemu društvu cemanjst matičnih knjig raznega zapopadka. Za ta prelepi dar izreka se slavnemu odboru „Matice Slovenske“ v imenu narodnega bralnega društva v Šmarji tem potom najprisrčnejša zahvala ter ob jednem obljubuje, da se bodo knjige pridno brale in tako želja „Matice Slovenske“ po moči izpolnovala.

V Šmariji, dne 19. marca 1887.

Ivan Borštnik,
predsednik.

Listnica upravnštva: Vsem onim čast. gospodom naročnikom, ki so te dni reklamovali kako številko „Slovenskega Naroda“, poročamo, da smo list vsem redno odpošiljali in da so se morale dotične številke le valed velikih neprilik na pošti zgubiti, če jih že mej tem časom neso dobili dostavljenih; sedaj reklamovanih številk nemamo več.

Umrli so v Ljubljani:

19. marca: Jakob Minkuš, delavec, 75 let, Hrenove ulice št. 15, za razširjenjem pluć. — Reza Setina, gostija, 78 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.
20. marca: Boltežar Bohine, krojačev sin, 3 leta, Strmi pot št. 4, za škrlatico. — Janez Šušteršič, kočijažev sin, 5 mes., Cesta na Rudolfovo železnico št. 12, za spridenjem krvi.
V deželnej bolnici:
17. marca: Josip Kramaršič, črevljar, 37 let, za spridenjem možganov. — Josip Močilar, pek, 25 let, za legarjem.
18. marca: Liza Kržišnik, gosačeva žena, 53 let, za rakom.
19. marca: Matevž Vodnik, žagar, 39 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. marca.	7. zjutraj	742-72 mm.	— 2-2 C	sl. zah.	obl.	0 (0 mm.)
	2. pop.	741 12 mm.	6 0° C	sl. zah.	d. jas.	0 (0 mm.)
	9. zvečer	740-67 mm.	1-6 C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura — 0-8°, za 4-1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	80-75	—	gld. 81-05
Srebrna renta	81-70	—	gld. 82-10
Zlata renta	112-90	—	113-40
5% marcna renta	97-70	—	97-70
Akcije narodne banke	880-—	—	881-—
Kreditne akcije	287-—	—	2-7-70
London	127-75	—	127-65
Srebro	—	—	—
Napol.	10-11	—	10-11
C kr. cekini	6-—	—	6-—
Nemške marke	62-60	—	62-60
4% državne sredičke iz l. 1854	25 gld.	126	gld. 50 kr.
Državne sredičke iz l. 1864	100	165	75
Ogerska zlata renta 4%	—	101	65
Ogerska papirna renta 6%	—	89	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. sredičke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50	—
Kreditne sredičke	100 gld.	175	75
Rudolfove sredičke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218	—

Tovarna za šivalne stroje,

ki je na najboljšem glasu, išče 2 izvrstna potnika in 2 agenta proti stalni plači in visoki proviziji. Tudi je pripravljena zanesljivim trgovcem dati svoje stroje v razprodajo. — Ponudbe pod šifro G. N. na mejnarodni časniški bureau in anonončno ekspedicijo v Zagrebu. (183—1)

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,
aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranje smrdčo sapo. Veiika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,
splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—33)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovka v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani
priporoča svoja zelo vspešno učinkujoča
**umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate**
po najnižjih cenah.
Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

(151—6)

Jabelka

v večjih in manjših količinah se kupujejo pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani.

(184—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravlјice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovencea ali črtice iz njegove življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtne. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolmir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Heč mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — VII. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovel. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pekoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan pol gld.
Pri vnanjih naročilih velja poštnina
za posamični nevezani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroče skupno
najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79—11)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg. Gledališka stolba.

in
CACAO
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—85)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicatas, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—32)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnostij in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah

Dobiva se v Ljubljani pri Ivanu Luckmann-u; v Beljaku pri Math. Fürst Sohn. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN. (173—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskare“.